अहो नु सुभगा रागवृत्तिश्चित्तं विजित्य यः ।
विवेकादीन् व्यधाद्दूरे सुहृदः परिपन्थकान् ॥ २७ ॥
भाव्यं कौलीनभीतेन येन भूमिभृता सता ।
तस्य मे दुःसहः कोऽयं सदाचारविपर्ययः ॥ २८ ॥
यत्र दारापहरणं राजैव कुरुते विशां ।
परः को नाम तत्रास्तु शमिता नीत्यतिक्रमे ॥ २९ ॥
विमृष्यन्निति भूपालो विस्मर्तुमभवत् क्षमः ।
न पद्धतिं साधुसेव्यां न च तां दीर्घलोचनां ॥ ३० ॥
तमथ प्रथितास्वस्थं नेदीयोमरणं वणिक् ।
स जनाज्ज्ञातवृत्तान्तः सुजनो विजनेऽब्रवीत् ॥ ३१ ॥
इमामवस्थां प्राप्तोऽसि किं धर्मेण निरुध्यसे ।
न प्राणसंशये जन्तोरकृत्यं नाम किञ्चन ॥ ३२ ॥
यन्मतानि प्रतीक्ष्यन्ते विबुधैर्धर्मसंशये ।
तेषामपीदृशे कृत्ये श्रूयते संयमव्ययः ॥ ३३ ॥
यशोऽनुरोधादुचितं नापि देहमुपेक्षितुं ।
स्वकीर्त्तिर्न परासूनां कीर्णाकर्णरसायना ॥ ३४ ॥
मा भून्मदनुरोधस्ते त्वत्प्रियार्थं हि पार्थिव ।
प्राणा अपि न मे गण्या इन्द्रियार्थेषु का कथा ॥ ३५ ॥
एवमुक्तोऽपि नाधत्से तां चेत् तत् सा सुरास्पदात् ।